

Wnoszący odwołanie podnosi zatem, że poprzez stwierdzenie, że art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 zakładał lub wymagał istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd opinii publicznej ze względu na podobieństwo lub identyczność rozpatrywanych towarów lub usług, Sąd dokonał błędnej interpretacji wyroku w sprawie Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli i błędnie zastosował art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009. W konsekwencji Sąd naruszył prawo.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) w dniu 14 lutego 2018 r. – Sandoz Ltd, Hexal AG/G.D. Seale LLC, Janssen Sciences Ireland

(Sprawa C-114/18)

(2018/C 152/20)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Sandoz Ltd, Hexal AG

Druga strona postępowania: G.D. Seale LLC, Janssen Sciences Ireland

Pytania prejudycjalne

W przypadku gdy jedyny składnik aktywny będący przedmiotem dodatkowego świadectwa ochronnego wydanego na mocy [rozporządzenia (WE) nr 469/2009] ⁽¹⁾ należy do grupy związków objętych definicją Markusha w zastrzeżeniu patentowym, przy czym wszystkie związki należące do tej grupy stanowią główny innowacyjny element postępu technicznego patentu, czy dla celów art. 3 lit. a) rozporządzenia nr 469/2009 wystarczy, że związek przy badaniu jego struktury zostanie natychmiast rozpoznany jako należący do grupy (a zatem byłoby objęty ochroną patentową na podstawie krajowego prawa patentowego), czy też poszczególne podstawniki niezbędne dla stworzenia aktywnego składnika muszą należeć do tych, które osoba wykwalifikowana może, w oparciu o posiadaną wiedzę ogólną, wyprowadzić z treści zastrzeżeń patentowych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. 2009, L 152, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de Guingamp (Francja) w dniu 12 lutego 2018 r. – Procureur de la République / Tugdual Carlier i in.

(Sprawa C-115/18)

(2018/C 152/21)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de Guingamp

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Procureur de la République

Strona pozwana: Tugdual Carluer, Yann Latouche, Dominique Legeard, Thierry Leleu, Dimitri Pinschof, Brigitte Plunian, Rozenn Marechal

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy europejskie rozporządzenie nr 1107/2009⁽¹⁾ jest zgodne z zasadą ostrożności, skoro nie zawiera precyzyjnej definicji, czym jest substancja czynna, pozostawiając uznaniu wnioskodawcy, co nazwie substancją czynną w swoim produkcie i umożliwiając mu ukierunkowanie całej dokumentacji załączanej do wniosku na jedną substancję, podczas gdy wprowadzany przez niego do obrotu gotowy produkt zawiera wiele substancji?
- 2) Czy realizacja zasady ostrożności i bezstronność zezwolenia na wprowadzenie do obrotu są zagwarantowane, jeżeli testy, analizy i oceny niezbędne do przeprowadzenia postępowania w sprawie są wykonywane przez samych wnioskodawców, którzy przy ich prezentacji mogą być stronniczy, bez jakiegokolwiek niezależnej kontranalizy?
- 3) Czy realizacja zasady ostrożności i bezstronność zezwolenia na wprowadzenie do obrotu są zagwarantowane, jeżeli sprawozdania z oceny wniosków o wydanie zezwolenia nie są publikowane z uwagi na ochronę tajemnicy przemysłowej?
- 4) Czy europejskie rozporządzenie nr 1107/2009 jest zgodne z zasadą ostrożności, skoro nie bierze pod uwagę wielości substancji czynnych i ich łącznego stosowania, w szczególności gdy nie przewiduje na poziomie europejskim jakiegokolwiek szczególnej i całościowej analizy łączenia substancji czynnych w ramach jednego produktu?
- 5) Czy europejskie rozporządzenie nr 1107/2009 jest zgodne z zasadą ostrożności, skoro w rozdziałach trzecim i czwartym zwalnia z analizy w zakresie toksyczności (genotoksyczności, badania właściwości rakotwórczych, zaburzeń hormonalnych [...]) pestycydy w formach użytkowych, jakie są wprowadzane do obrotu i na jakie konsumenci i środowisko są narażeni, zobowiązując tylko do skróconych testów wykonywanych każdorazowo przez wnioskodawców?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 16 lutego 2018 r. – Marc Gómez del Moral Guasch / Bankia S.

A.

(Sprawa C-125/18)

(2018/C 152/22)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Marc Gómez del Moral Guasch

Strona pozwana: Bankia S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wskaźnik IRPH CAJAS⁽¹⁾ powinien podlegać ochronie sądowej w tym sensie, że sąd powinien zbadać jego zrozumiałość dla konsumenta, bez względu na fakt, iż wskaźnik ten podlega uregulowaniu w przepisach wykonawczych lub administracyjnych, ponieważ przypadek taki nie został przewidziany w art. 1 ust. 2 dyrektywy 93/13⁽²⁾, gdyż nie chodzi tu o warunek obowiązkowy, lecz o zmienne odsetki stanowiące wynagrodzenie, [postanowienie w przedmiocie których jest] opcjonalnie zawierane w umowie przez przedsiębiorcę?
- 2) 2.1. Czy, zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13, nietransponowanej do hiszpańskiego porządku prawnego, sprzeczne z dyrektywą 93/13 oraz jej art. 8 jest powoływanie się przez hiszpański sąd na przepis art. 4 ust. 2 wspomnianej dyrektywy oraz ich stosowanie, jeżeli nie został on transponowany do hiszpańskiego porządku prawnego zgodnie z wolą prawodawcy, który miał na celu zapewnienie pełnej ochrony wszystkich warunków, które przedsiębiorca mógłby zapisać w umowie zawartej z konsumentami, w tym dotyczących głównego przedmiotu umowy, nawet gdyby zostały one sporządzone prostym i zrozumiałym językiem?